

ԵՐԲ ԱՇԽԱՏԱՆՔԸ ՎԵՐԱԾՎՈՒՄ Է ՆՎԻՐՈՒՄԻ

Լույս է տեսել բանասեր և լրագրող-հրապարակախոս Սիլվա Սուքիասյանի «Վառիք հանգամ մոմերը» ճաշակով ձևավորված գիրքը¹, ուր ի մի են հավաքված ՆՇ վարչապետ Տիգրան Սարգսյանի հետ նրա վարած հարցազրույցները և գրած ակնարկներն ու ռադիո-ռեպորտաժները: Գրքում մեկտեղված այս հրապարակումները տարբեր տեսանկյուններից են ներկայացնում ՆՇ վարչապետին՝ ամբողջացնելով մտավորականի, գիտնականի և կառավարման համակարգի ղեկավարի նրա կերպարը:

Ս. Սուքիասյանը նշում է, որ Տիգրան Սարգսյանը որպես գիտնական, մտավորական և արվեստի գիտակ կապված է մեր ժողովրդի և մշակույթի ավանդական արժեքներին, իսկ որպես կառավարման համակարգի գործիչ՝ սրելով ազգային ներառում և զարգացնում է արդի աշխարհի գիտա-տեխնոլոգիական նվաճումների և արհեստական համակարգերի ընդունումը և փորձն ու հնարավորությունները:

Ավանդականի և արդիականի, գիտնականի և ղեկավար գործչի հարկանիշների մեկտեղումը մեկ անձնավորության մեջ այս գրքի հեղինակն այսպես է ներկայացնում. «Նա, ով հերքում է նորանշանակ վարչապետի ծրագրերին, կգրնի այն հիմնորոշ, կենտրոնաձիգ գաղափարը, որով պայմանավորված է մնացածը, և հասկանալի կդառնա այն նորը, որով ավանդականը ձեռք է բերում նոր իմաստավորում, ուրեմն նաև արդիական նշանակություն»:

Անհրաժեշտ է նշել, որ Ս. Սուքիասյանը արդեն մեծ փորձ ունի սրելով մեր ժամանակակիցների թե՛ հոգևորական և թե՛ աշխարհական տարբեր գործիչների գրական դիմանկարները՝ սկսյալ Վազգեն Վեհափառին նվիրված գրքույկից, ուր Վազգեն Վեհափառի հետ հանդիպումներից և հարցազրույցներից վկայակոչված խոսքերն ու մտածումները միմի թանկագին նշխարներ են այսօր:

Ս. Սուքիասյանը ընտրել է իր կողմից ներկայացվող անձնավորությունների գրական դիմանկարները ամբողջացնելու հետաքրքիր և բավականին հաջողված մի սկզբունք, համաձայն որի, նախ ինքն է ներկայացնում տվյալ անձնավորությանը, ապա որպեսզի իր ասածը վերացական չհնչի, բերում է իր հերոսի խոսքերից այնպիսի մտքեր, որոնք գալիս և հավաստում են իր ասածը: Վերջինս որպեսզի էլ ավելի համոզիչ լինի, վկայակոչում է և տվյալ անձնավորության մասին հասարակական կյանքի տարբեր բնագավառների ներկայացուցիչների կարծիքները:

Այս գրքում նույն սկզբունքով է ամբողջանում և Տիգրան Սարգսյանի գրական հավաքական դիմանկարը, ուր իրար են միահյուսվում ՆՇ ապագա վարչապետի գիտա-սրելովագործական որոնումների մասին Ս. Սուքիասյանի գրածները, Տ. Նավասարդ արքեպս. Կոնյանի և Տ. Խաժակ արքեպս. Պարսամյանի բնութագրումները և ակադեմիական գիտության՝ այսօրվա նշանավոր ներկայացուցիչների բնորոշումները ՆՇ վարչապետի մասնագիտական բարձր պատրաստվածության մասին:

¹ Ս. Սուքիասյան, Վառիք հանգամ մոմերը, «Նաիրի» հրապարակություն, Երևան, 2009, 158 էջ:

Գրքի երկրորդ մասը խորագրված է «Տիգրան Սարգսյանի հարցազրույցներն ու խոսկումները»: Այս բաժնի կարևոր արժանիքն այն է, որ այսպեղ ներկայացված են հաղվածներ ոչ թե մամուլում վարչապետի հարցազրույցների հրապարակումներից, այլ Ս. Սուքիասյանի վարած անմիջական կենդանի հարցազրույցները: Նեղինակը քանի որ ընդհանրապես իր ակնարկներում և հարցազրույցներում նպատակ է դնում վեր հանել գրուցակցի հոգևոր ներաշխարհի և ունեցած արժեհամակարգի բնորոշ գծերն ու հատկանիշները, այս գրքում ՆՆ վարչապետը մեզ ներկայանում է իր հոգևոր-բարոյական ըմբռնումներով ու մտավորականի նախասիրություններով, բայց և երկրի ապագայի հանդեպ շարունակական մտածողությամբ:

Այս առումով բնորոշ է վարչապետի հեղինակ մտածումը քրիստոնեական բարոյականության և գործարարության հարաբերակցության մասին. «Քաղաքականությամբ զբաղվող մարդը պետք է հավատա, ղեկավարվի քրիստոնեական սկզբունքներով: Նրանք, ովքեր հավատ չունեն, վրանգավոր են հասարակության համար: Մարդ չի կարող հեղինակություն ունենալ, եթե չի ղեկավարվում հավատով, չունի բարոյական և հոգևոր արժեքների համակարգ: Մեծ գումարների հետ գործ ունենալը և քրիստոնեական սկզբունքներով ապրելն իրար հակադրված չեն, այլ հակառակը. քրիստոնեական արժեքների ճիշտ ընկալումն է մարմնանշում մարդու տեղն ու դերը հասարակական կյանքում: Աստվածաշնչյան առակները չափազանց ուսանելի են: Նիշենք Ղուկաս ավետարանիչի «Փարիսեցու և մաքսավորի առակը»: Փարիսեցին աղոթում է Աստծուն և իր առաքինության մասին վկայող բազմաթիվ օրինակներ է բերում՝ ցույց տալով, որ նա ավելի արժանավոր է, քան մաքսավորը: Մաքսավորն իր առաքինության մասին վկայող որևէ փաստարկ չի բերում (մարդ պետք է համեստ լինի. Աստված ամեն ինչ տեսնում է և դատում). նա Աստծուց միայն իր մեղքերի թողությունն է խնդրում: Մաքսավորն էլ կարող է ճշմարիտ կամ սխալ լինել, հարուստ էլ, աղքատ էլ: Այլ խնդիր է, թե ինչպես է մարդ վաստակում և ծախսում իր հարստությունը:

Ահա այսպես, այս գրքի էջերից մեզ շարունակ ներկայանում է մի գործիչ, ում համար անցյալի ողջ համակարգը ոչ թե բարոյական վերացական տեսություն է, այլ մի համակարգ, որի հետ է շարունակ հարաբերվելու մեր կյանքը և մեր երկրի զարգացման ընթացքը:

ՎԱՐԴԱՆ ԴԵՎՐԻԿՅԱՆ